

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Development of Problem-Based Learning with Multimedia on Communicative Sentences of 3rd Grade Students

จุฑามาศ กุลศรีโล¹ สุรกันต์ จังหาร² และประยงค์ หัตถพรหม³

Jutamas Kulsiro¹, Surakarn Janghan² and Prayong Hattapom³

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2,3}

Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University^{1,2,3}

Corresponding author, E-mail: Jutamard604@gmail.com¹, Surakan.j@rmu.ac.th², Prayong.h2@hotmail.com³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.45/81.13$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $80/80$ ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X}=2.78$, $S.D.=0.07$)

คำสำคัญ: การเรียนรู้อย่างเป็นปัญหาเป็นฐาน, สื่อประสม

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to develop communicative sentence learning via problem-based learning (PBL) and multimedia with an efficiency of 80/80, 2) to compare students' academic performance in communicative sentence learning before and after using PBL and multimedia in classes; and 3) to explore students' satisfaction in communicative sentence learning by using PBL and multimedia, The sample in this research was 32 students in 3rd grade at Lakmuang Mahasarakham School in the second semester of the 2021 academic year, selected by cluster random sampling . The research instruments were seven lesson plans for communicative sentence learning through PBL and multimedia, the multiple-choice achievement test, and satisfaction questionnaires. The statistics used to analyze the data were mean, percentage, standard deviation, and t-test for the dependent sample.

The results of this research were as follows.

1. The efficiency of communicative sentence learning via the PBL activities together with multimedia was 80.45/81.13, which met the standard criteria.
2. The students' academic performance in communicative sentences was significantly higher after using PBL activities in conjunction with multimedia than before studying at the .05 level.
3. The overall satisfaction of the students towards communicative sentence learning via PBL activities and multimedia was high ($\bar{X}$ =2.78, S.D.=0.07).

Keywords: Problem-Based Learning, multimedia

บทนำ

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การศึกษาสำคัญ คือ ต้องการเตรียมคนไปใช้ความรู้ (Knowledge Worker) และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (Learning Person) ไม่ว่าจะเป็น ประกอบสัมมาชีพได้ก็ตาม มนุษย์ในศตวรรษนี้ต้องเป็นบุคคลที่ พร้อมเรียนรู้และเป็นคนทำงานที่ใช้ความรู้ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ต้องการเตรียมคนไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องทักษะสูงในการเรียนรู้ และปรับตัวตลอดชีวิต ดังนั้นจึงเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นทักษะ ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึง มหาวิทยาลัย และทุกสาขาอาชีพ คือ 3Rs+8Cs+2Ls (วิจารณ์ พานิช, 2559, น. 11-17) ในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทาง กายภาพเท่านั้น แต่ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนตนเองโดยการแปลง การสอนให้กลายเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสภาพแวดล้อม การเรียนแบบใหม่ ศูนย์วิจัย Rubida Research ได้แบ่งการสอน ออกเป็น 5 มิติ คือ การถ่ายทอด (Delivering) การประยุกต์ใช้ (Applying) การสร้างสรรค์ (Creating) การสื่อสาร (Communication) และการตัดสินใจ (Decision Making) ดังนั้นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ วิธีการเรียนได้อย่างคล่องตัว เช่น การมอง การคิด การจับคู่ การฟัง การค้นหา การพูดคุย การทำงานเป็นทีม การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ และอาจมีการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในรูปแบบ ต่าง ๆ (สมาน เอกพิมพ์, 2560, น. 277)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้กำหนด มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยไว้ว่า เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็น สมบัติของชาติ กำหนดตัวชี้วัดหลักการใช้ภาษาไทยไว้ว่า 1. เขียน สะกดคำและบอกความหมายของคำ 2. ระบุนิยามและหน้าที่ของ คำในประโยค 3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ 4. แต่ง ประโยคง่าย ๆ 5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ และ 6. เลือกใช้

ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 44-55)

ประโยคเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การร้อยเรียงถ้อยคำให้ เป็นประโยคที่รัดกุมและสละสลวย จะช่วยให้ใช้ภาษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ความรู้เกี่ยวกับประโยคจึงเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ประโยคและกลุ่มประโยคต้องเป็นไปตามระเบียบของภาษา จึงจะสื่อ ความหมายได้ตามที่ผู้พูดต้องการ (คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2556, น. 22) อีกทั้งประโยคยังแสดงให้เห็นถึงเจตนา ของผู้พูดในขณะนั้น ๆ ด้วย ซึ่งในการสื่อสารของมนุษย์ ไม่อาจ เกิดผลได้ด้วยการใช้ภาษาในระดับของคำเพียงอย่างเดียว การเรียง ร้อยถ้อยคำให้เป็นประโยคก็เป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการสื่อสาร ผู้ใช้ภาษาจึงควรศึกษาโครงสร้างประโยค ความหมาย ตลอดจนหน้าที่ ของประโยคให้แจ่มชัด เพื่อจะได้ใช้ภาษาได้ถูกต้องมีประสิทธิภาพ และสามารถสื่อสารให้เกิดความเข้าใจกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น (พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ, 2554, น. 126-127)

จากผลการทดสอบระดับชาติ (National Test : NT) กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2563 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถด้านภาษาไทยอยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.36 ระดับพอใช้คิดเป็นร้อยละ 36.03 ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 42.34 ระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 11.26 ซึ่งผล การทดสอบมาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ตัวชี้วัด ป.3/2 ระบุนิยามและหน้าที่ของคำในประโยค อยู่ในระดับ พอใช้ และตัวชี้วัด ป.3/4 แต่งประโยคง่าย ๆ อยู่ในระดับดี ซึ่งผลการทดสอบยังไม่อยู่ในระดับดีมาก (แบบรายงานผลการ ทดสอบของโรงเรียน, 2563, น. 1-2) เนื่องมาจากการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาไทย จำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ทุกด้าน โดยหลักสูตรมีความมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถสื่อ ความหมายด้วยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างมี วิचारณญาณ มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความ สนใจ ด้วยตัวของผู้เรียนเอง เน้นการจัดการเรียนให้ผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี โดยจะต้องใช้ กระบวนการเรียนรู้หลากหลาย คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

การจัดการเรียนการสอนของครู จากการเน้นเนื้อหาเพียงอย่างเดียว ที่ส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นต่อการเรียน และส่งผลกระทบต่อ การเรียนด้านอื่น ๆ ดังนั้นครูผู้สอนควรพัฒนากิจกรรมการเรียน การสอน มีการผสมผสานกับการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น ทั้งทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ สามารถสื่อความหมาย ได้ถูกต้องตามเจตนาของผู้พูดและผู้เขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 25-26)

แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เป็นการจั ดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือใน การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามเป้าหมาย โดยผู้สอนอาจนำ ผู้เรียนไปเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริงหรือผู้สอนอาจจัดสภาพการณ์ ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหา แก้ปัญหา ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจปัญหาน้อย่าง ชัดเจน ได้เห็นทางเลือกวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ เกิดทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ (ทิศนา ขัมมณี, 2555, น. 137-138) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จำปี ไชยมืองคูน 2562, น. 78-88) ศึกษาการพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการถ่ายทอด ทางพันธุกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเท่ากับ 90.83/86.67 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และนักเรียนมีการคิดวิเคราะห์หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน ครูจะต้องปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้แก่ศิษย์ การนำ เอาสื่อและเทคโนโลยีเข้ามาประกอบการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่ง

สำคัญมาก โดยการใช้สื่อประสมที่หลากหลาย เข้าถึงได้ง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ ของนักเรียนได้

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จึงสนใจที่จะการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในการใช้ ประโยคเพื่อการสื่อสาร พัฒนาให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำ ความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ อย่างถูกต้อง เกิด การเรียนรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดการจดจำสิ่งที่ เรียนได้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เกิดทักษะ กระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ สามารถนำ ความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการเรียนกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่ อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการ เรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนเรื่องประโยคเพื่ อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ความพึงพอใจของนักเรียน

ด้านเนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมงรวมเวลา 14 ชั่วโมง ดังนี้

แผนที่ 1 เรื่อง โครงสร้างของประโยค

แผนที่ 2 เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของประโยค

แผนที่ 3 เรื่อง ประโยคบอกเล่า

แผนที่ 4 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ

แผนที่ 5 เรื่อง ประโยคคำถาม

แผนที่ 6 เรื่อง ประโยคขอร้อง

แผนที่ 7 เรื่อง ประโยคคำสั่ง

ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 7 แผน รวมเวลา 14 ชั่วโมง ดัชนีความเหมาะสมจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.73$, $S.D.=0.39$)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.44-0.78 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31-0.69 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับ คือ 3 2 1 จำนวน 10 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 25 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและวิเคราะห์หาคุณภาพแล้ว บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมที่ได้จัดทำขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 แผน รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมแต่ละแผนการเรียนรู้ จะมีการเก็บคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน และจากใบงาน

3. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังการทดลองครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร เพื่อทดสอบความรู้ และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากผ่านการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมมาแล้วด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม จากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนจากใบงาน และการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร E_1/E_2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเทียบกับเกณฑ์การประมาณค่าความพึงพอใจของผู้เรียน และการแปลความหมายที่กำหนดไว้ เกณฑ์การประมาณค่าความพึงพอใจของผู้เรียนและการแปลความหมาย กำหนดไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 123)

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 แปลความว่า มีระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 แปลความว่า มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 แปลความว่า มีระดับความพึงพอใจน้อย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$ ปรากฏตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ (E_1/E_2) ที่กำหนดไว้ 80/80

รายการ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
ประสิทธิภาพกระบวนการ	32	2,240	1,802	12.72	80.45
ประสิทธิภาพผลลัพธ์	32	800	649	20.28	81.13
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.45/81.13					

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.45/81.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

N	คะแนนเต็ม	$(\bar{X})/(S.D.)$		t	df	sig
		ก่อนเรียน	หลังเรียน			
32	25	12.72/1.97	20.28/2.36	24.58*	31	.00

* ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha=.05$ df=31 t=1.6955)

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ปรากฏตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเรียนด้วยสื่อประสมทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น	2.75	0.44	มาก
2. การเรียนด้วยสื่อประสมช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้	2.78	0.42	มาก
3. นักเรียนชอบสื่อประกอบการเรียนรู้	2.75	0.44	มาก
4. นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสามารถสื่อสารข้อมูลไปยังผู้อื่นได้	2.66	0.48	มาก
5. นักเรียนได้เรียนรู้ จากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง จากกิจกรรมการเรียนรู้	2.88	0.34	มาก
6. นักเรียนเข้าใจเรื่องประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง และประโยคคำสั่ง มากยิ่งขึ้น	2.75	0.44	มาก
7. นักเรียนได้ฝึกเขียนประโยคเพื่อการสื่อสาร ด้วยตนเอง ทั้งในและนอกเวลาเรียน	2.78	0.42	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
8. นักเรียนได้ประโยชน์ จากกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	2.81	0.40	มาก
9. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ช่วยให้นักเรียนทำงานอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน	2.72	0.46	มาก
10. นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนด้วยปัญหาเป็นฐานกับวิชาอื่น ๆ	2.94	0.25	มาก
เฉลี่ย	2.78	0.07	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{X}=2.78$, $S.D.=0.07$) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก จำนวน 10 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุด ได้แก่ รายการที่ 10 นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนด้วยปัญหาเป็นฐานกับวิชาอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=2.94$, $S.D.=0.25$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ รายการที่ 4 นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแหล่ง ข้อมูลต่าง ๆ และสามารถถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=2.66$, $S.D.=0.48$)

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.45/81.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้มาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร เนื้อหาการเรียนรู้ ตำราที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์หลักสูตรก่อนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนผ่านการวิเคราะห์และตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเกิดประโยชน์กับผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อัจฉรา ตาเล๊ะเจ๊ะโซะ (2560, น. 104) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/84.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม ช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้ก่อนนำมาใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง และกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และทักษะด้วยตนเอง ผ่านขั้นตอนการแก้ปัญหาที่จัดไว้ให้ผู้เรียน โดยใช้แหล่งข้อมูลที่นำเสนอ เชื่อมโยง เข้าถึงได้ง่าย สะดวกในการใช้งาน และการที่ผู้เรียนได้ฝึกลงมือปฏิบัติจริงนั้น จะช่วยทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดทักษะการคิดแก้ปัญหา รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จำปี ไชยเมืองคุณ (2562, น. 78-88) ศึกษาการพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐานโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเท่ากับ 90.83/86.67 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีการคิดวิเคราะห์หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. จากผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.78$, S.D.=0.07) ดังที่ อรพรรณ ฐนบาล (2555, น. 91) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ คือความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อทัศนคติและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวก และทางลบ ซึ่งในทางบวกแสดงออกถึงลักษณะความชอบ ความสนใจ ความพึงพอใจ เห็นด้วย ส่วนทางลบแสดงออกในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความเกลียด ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ต้องการ เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจในทางบวกจะทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จำปี ไชยเมืองคุณ (2562, น. 78-88) ศึกษาการพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.18 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานทั้ง 6 ขั้นตอน ควรจัดเวลาในการดำเนินกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับความยากง่ายของเนื้อหา และบางกิจกรรมใช้เวลาค่อนข้างมาก ผู้สอนจึงควรจัดสรรเวลาให้เหมาะสม และในแต่ละขั้นตอนกำหนดด้วยเวลาตามแผนการจัดการเรียนรู้ บางขั้นตอน บางแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนใช้เวลามากกว่าที่กำหนด เช่น ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอในการค้นคว้า สำหรับขั้นนำเสนอและประเมินผล ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนดำเนินการให้เสร็จทันตามเวลาที่กำหนดไว้ แต่ต้องยืดหยุ่นเวลาให้นักเรียนด้วย

1.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานทั้ง 6 ขั้นตอนนั้น หากนำไปใช้วิจัยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจำเป็นต้องถ่ายทอดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอย่างละเอียด มีการปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนรู้ในส่วนที่เป็นสถานการณ์ ควรเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง

1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรนำสื่อประสมร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สื่อประสมร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ เช่น เทคนิค TGT เทคนิค NHT และเทคนิค JIGSAW

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับชุดฝึกทักษะ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือ และความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุทธา อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัทกุล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนงานวิจัยสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างมากและกราบขอบพระคุณ ด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย หลักภาษา และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สกสค. ลาตพรวัว.
- จำปี ไชยเมืองคุณ. (2562). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การถ่ายทอดทางพันธุกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 30(1), 78-80.
- ทิศนา ขแมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ. (2554). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน
ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.

โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม. (2563). แบบสรุปรายงานผล
การทดสอบของโรงเรียน. มหาสารคาม: โรงเรียน
หลักเมืองมหาสารคาม.

วิจารณ์ พานิช. (2559). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.

สมาน เอกพิมพ์. (2560). การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีสู่ปฏิบัติการ
ออกแบบและพัฒนา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

อรพรรณ ชูนาบาล. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะ
การอ่านและการเขียนควบคู่กัน เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน,
4(9), 45-51.

อัจฉรา ตาเล๊ะใจโซะ. (2560). ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียน
เรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทย โดยใช้สื่อประสมสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 4(2),
15-25.